

מס פהקס

עורכים מקצועיים: יעקב גולדמן, עו"ד. אורי גולדמן, עו"ד.
מנהל מערכת: אורי גולדמן, עו"ד.

גיליון 583 יום ה' 16 ביוני 2011

השבוע בגיליון

הושקו משרדי יחידת "יהלום" – היהלום שבכתר // תיקון 41 לחוק מע"מ – בשורה לנותני השירותים – דיווח ע"ב מזומן //

אחד זוכה, שני בוכה

שבח – יום הרכישה – מתנה שנתקבלה בסמוך לפני פטירת נותנה //

שבח – נטל השכנוע בעת מחלוקת על שווי מקרקעין //

מ"ה – פסילת ספרים – דין פרוטה כדין מאה //

חשד להברחת יהלומים ב-\$470,000 // עוד 1,714 עו"ד // 3 שנות מאסר למזייף

תארים אקדמיים // פנצ'ר בספרים //

עדכונים מהשטח

תאמר
פסיקה

מחוץ לחוק

עדכונים מהשטח

הושקו משרדי יחידת "יהלום" – היהלום שבכתר

הכנסות בלתי חוקיות לרבות מתן סיוע לזיהוי ואיתור רכוש שבשליטת אותם גורמים עבריינים לשם חילוטו. לצורך הקמת היחידה, שעל הקמתה החליט לפני למעלה משנה שר האוצר, ד"ר שטייניץ, גייסה הרשות לאחר תהליך מיון קפדני עשרות עובדים בעלי אוריינטציה כלכלית-משפטית שהוכשרו בקורס מיוחד כמפקחים-חוקרים. היחידה תפעל תוך שיתוף פעולה מלא עם גורמי האכיפה האחרים, בכלל זה משטרת ישראל, הרשות לאיסור הלבנת הון וגופי אכיפה נוספים ותתמקד בטיפול בתיקי פשיעה מאורגנת, כפי שיוגדרו על ידי צוות התוויית המדיניות המשותף לרשויות האכיפה.

צוות מס פקס מאחל בהצלחה לחברי היחידה ולמנהלה - מר אהרל'ה עוז, אשר מהברכות שנשאו ראשי המשק עולה כי הרשות והגורמים האחריים תולים בהם תקוות רבות. אנו בטוחים שהיחידה תעמוד באתגרים העומדים בפניה בעוז

תיקון 41 לחוק מע"מ – בשורה לנותני השירותים – דיווח ע"ב מזומן

נותני שירותים אלו צוינו בתקנות לחוק מע"מ ולעיתים גם בהוראת שעה. עד מועד התיקון, ציבור נותני השירותים נאלצו לחפש בתקנות ובהוראות שעה על מנת לוודא אם אכן הפריבילגיה הני"ל עומדת לרשותם. התיקון למעשה הופך את הקערה על פיה כך שמענה החובה לדווח ולשלם את המע"מ בגין שירות שניתן תחול רק בעת קבלת התמורה ולא עם נתינתו. יחד עם זאת, נקבע במסגרת התיקון, כי נותני שירותים מסוימים שמחזור עסקיהם עולה על 15 מיליון ₪ בשנה יהיו מחויבים לדווח ולשלם מע"מ עם נתינת השירות ולא עם קבלת התמורה (כבעבר).

היתרון הבולט העולה מהתיקון האמור הוא שבסיס הזכאים לפריבילגיה הורחב באופן משמעותי ובנוסף יישום החוק הפך לפשוט יותר. יתרון נוסף הוא עיגון ההטבה בחוק הראשי ולא בהוראות שעה.

♦ תחולת התיקון הינה מיום 1.1.2011.

♦ ביום 14.6.11 בטקס חגיגי בלוד, הושקו ונחנכו משרדיה של יחידת "יהלום" - היחידה הארצית לחקירות ומאבק בפשיעה. בטקס נכחו ונאמו שר האוצר ד"ר יובל שטייניץ סגן שר האוצר יצחק כהן, מנהל רשות המסים בישראל יהודה נסרדישי, מפכ"ל המשטרה רב ניצב יוחנן דנינו, סמנכ"ל לחקירות ומוזיעין אבי ארדיטי, חברי הנהלת רשות המסים וראשי זרועות האכיפה, וכן פקידי שומה ואנשי היחידה.

♦ יחידת "יהלום" הינה יחידה ייחודית בחטיבת החקירות ברשות המסים שתתמקד בפעילות מודיעינית וחקירתית בתחום עבירות המס המבוצעות בזיקה לפעילות של פשיעה חמורה ובמסגרת פעילותם של ארגוני הפשיעה. תחת ניהולו של אהרון עוז, תתמחה היחידה במיפוי תופעות פשיעה בעלי אוריינטציה פיסקלית, מיפוי ארגוני פשיעה על התשתית הכלכלית שלהם, תוך הרחבת מעגל משלמי המסים בקרב אוכלוסיות שלהם

♦ ביום 15.6.2011 פורסם חוק מס ערך מוסף (תיקון מס' 41), התשע"א-2011. התיקון קובע, בין היתר, כי סעיף 24 לחוק מע"מ יוחלף ובמקומו יבוא: "בשירות חל החיוב במס עם קבלת התמורה ועל הסכום שהתקבל".

♦ עו"ד ורו"ח ויקטור עטיה מסביר, כי עד מועד התיקון, הכלל היה שמועד הוצאת החשבונית בגין שירות שניתן היה עם נתינתו, כלומר, נותן השירות היה אמור לדווח ולשלם את המע"מ בגין שירות שסיפק עם גמר נתינתו וזאת ללא קשר לעניין קבלת התמורה. לפיכך, יתכנו מצבים בהם נותן השירות סיפק את השירות, התמורה בגינו התקבלה במועד דחוי ולעיתים בכלל לא, אך תשלום המע"מ בוצע עוד בטרם קבלת התמורה. למרות זאת, החוק איפשר לנותני שירותים מסוימים לדחות את הדיווח ותשלום המע"מ למועד קבלת התמורה,

אחד זוכה, שני בוכה
נדב הכהן, רו"ח
רוז'נסקי, הליפי, מאירי ושות'

חולה, ונחשף לתשלום מס ערך מוסף ללא כל הצדקה כלכלית בשל רכישת הדירה (אם היא משמשת למגורים), או בעת מכירתה בעתיד.

יחסי קירבה עולים ביוקר

◆ שמעון, בעל עסק מסחרי מצליח, הגיע למסקנה כי הגיעה העת לשכור חנות (בשטח של כ-400 מ"ר) באחד המקומות המרכזיים בעיר, ולהשקיע סכום מהותי בעיצובה והתאמתה, כדי להכפיל ולשלש את מחזור המכירות בעסק.

זמן רב יגע וחיפש, ולא מצא חנות מתאימה. ראובן (שהוא גיסו של שמעון), הציע לשמעון לשכור ממנו חנות בשטח של 200 מ"ר, ובישר לשמעון כי חנותו של לוי סמוכה לחנותו שלו ועומדת להשכרה, ואם שמעון ישכור את שתי החנויות יוכל לפתוח מעבר ביניהן וליצור את השטח הרצוי.

כדי למנוע אי נעימות משפחתית, הודיע ראובן לשמעון מראש כי מה שיסוכם עם לוי, יחול גם עליו. שמח וטוב לב שכר שמעון את שתי החנויות לתקופה של 25 שנה פחות יום, בתנאים זהים, וביצע בחנות המורחבת התאמות ושיפורים, בסכום כולל של מיליון ש"ח.

בבואו להכין את הדוח השנתי של העסק לצרכי מס הכנסה, הופתע שמעון ללמוד כי רק את מחצית עלות השיפוץ הינו רשאי לנכות לצרכי מס הכנסה, בשיעור של 10% לשנה, בהתאם לתקנות מס הכנסה (כללים בדבר ניכוי הוצאות להתאמת מושכר) התשנ"ח - 1998 (להלן: "התקנות").

רואה החשבון של שמעון הסביר לו כי את "החצי השני הוא מנוע מלנכות לצרכי מס הכנסה, לפי התקנות, שכן אם מתקיימים יחסי קירבה בין השוכר לבין המשכיר אין הסכום שהושקע עונה להגדרת "הוצאות להתאמת המושכר", ולא ניתן להפחיתו לצרכי מס בשיעור של 10% לשנה.

"זה לא יכול להיות (התרעם שמעון), הרי אני משלם לראובן גיסי בדיוק מה שאני משלם ללוי, ופעלתי בהגינות ובשקיפות מלאה, ומשיקות עסקי בלבד, אם פקיד השומה לא יבין זאת, אפנה לבית המשפט!".

"זו זכותך (השיב לו רואה החשבון), אך הבא בחשבון שהוצאות המשפט יהיו בסכום של חמישים אלף ש"ח, לפחות, ואם תגיש ערעור על פסק הדין תהיה צפוי להוצאה נוספת של מאה אלף ש"ח ויותר...".
 ואתם, מה הייתם עושים, לו הייתם במקומו של שמעון?

◆ אמרה ידועה קובעת כי הצדק הוא בעיני המתבונן, ולא צריך להיות מומחה ללוגיקה כדי להקיש מכך שאי הצדק נבחן אף הוא בעיני המתבונן.

◆ הקדמה פילוסופית זו יפה גם לדיני המס, וברשימה זו נעסוק בכמה מקרים בהם תוצאות המס מפלות לטובה או לרעה נישומים, ללא סיבה מוצדקת.

יורשים בישי מזל

◆ מס העיזבון בוטל לפני כ-30 שנה במדינת ישראל, ואינו חל לגבי עיזבונות ממורשים שיום פטירתם אחרי 31 במרס 1981 (להלן: "היום הקובע"). אותם בישי מזל שנחשפו בעבר למס (בשל עיזבונות מיורשים שיום פטירתם עד ליום הקובע) היו אמורים לקבל פיצוי, בעקיפין, בדרך של קביעת שווי מקורי מוגדל לנכסים שירשו (בהתאם לשוויים לצרכי מס עיזבון).

דא עקא, שבמקרים שכאלה נקבע לנכסים הללו גם יום רכישה חדש (בהתאם ליום פטירת המוריש), דבר שגורם במקרים רבים, בדיעבד, לאובדן שיעור המס המיוחד (והמוגבל) שקבע המחוקק לרווח הון ממימוש נכסים "ותיקים" (שיום רכישתם, לצרכי מס, לא לאחר 31.3.1961).

כתוצאה מכך, ובהתאם להחלטת בית המשפט העליון בע"א 355/01 (רות בוכהלטר ואחרים נגד מנהל מס שבח ת"א), יוטל על היורשים - בדרך כלל - מס רווח הון (או מס שבח) בסכום העולה בהרבה על המס שהיה מוטל עליהם אילו קיבלו את הנכסים בירושה לאחר היום הקובע, או אילו קיבלו אותם במתנה (ולא בדרך של הורשה).

מיותר לציין כי יורשים אלה (שרבים מהם שילמו מס עיזבון בעבר) חשים פגועים ומופלים לרעה, וראוי שהמחוקק יתקן בהקדם מצב קפקאי זה.

עוותי מס לעוסקים

◆ בשל הסדרי מס שליליים (בחוק מס ערך מוסף) יוצאים לעיתים העוסקים נשכרים, בעוד שבמקרים אחרים לוקים הם כפליים.

כך, למשל, יש סיכוי טוב לעוסק למכור דירת מגורים בפטור ממס ערך מוסף, אם במועד רכישתה הייתה בגדר דירה "תפוסה", שחל עליה חוק הגנת הדייר (נוסח משולב) התשל"ב - 1972.

לעומת זאת, עוסק שרוכש דירת מגורים פנויה מיחיד שאינו עוסק, מכניס בדרך כלל ראש בריא למיטה

יום הרכישה - מתנה שנתקבלה בסמוך לפני פטירת נותנה וע (נצ') 1026/07 רמי שטילמן נ' מ.מ.ס שבח מקרקעין אזור טבריה אינגה אייזנברג, משפטנית

פטירת נותן המתנה משה שטילמן לבנו ישראל שטילמן, ו/או לא בעוד המשיב הוכיח כי תשלום האגרה או המס, שולם בפועל לאחר פטירת נותן המתנה, דהיינו ביום 23/12/65, כאשר נותן המתנה נפטר ואין חולקים על כך שנפטר, ביום 01/03/65, כלומר שולמה האגרה באיחור של כתשעה חודשים מפטירת נותן המתנה המנוח משה שטילמן. לפיכך, החליט המשיב שלא לראות ביום הרכישה, יום הרכישה שבה רכש נותן המתנה משה שטילמן את המקרקעין, אלא יום פטירתו כתאריך הרכישה, דהיינו, ביום 01/03/65, על כן חייב את העורר בשיעור מס שבח של 50 אחוז על השבח. ומכאן הוגש הערר לשנות החלטת המשיב בהשגה.

◆ ביהמ"ש מצוין, כי השאלה שיש צורך להכריע בה, האם יש לפרש פירוש דווקני את התנאי השני שבסעיף 27 לחוק, כלומר, האם צריך להוכיח כי תשלום מס הרכישה שחל בפועל בוצע במועד וכאן המועד לפני פטירת נותן המתנה, או שניתן לראות בציון גבול התשלום של מס רכישה כיעד שניתן להוכיח, כי חריגה ממנו נגרמה שלא באשמת החייב בתשלום. מה עוד והוכיח מעל לכל ספק, כי כאן לא הייתה כוונה לעשיית ספקולציות על עסקה מלאכותית.

◆ אין כל סימן שכאן נעשתה עסקה מלאכותית כדי להתחמק מתשלום מס עיזבון, כי הרי משלמים אגרת העברה בכל מקרה, כפי שעולה מן העדויות וטענות הצדדים, תשלום האגרה שולם בהתאם לחוק שהיה קיים אז ולא היה אפשר לשלמו כקבוע בסעיף 27 לחוק. ואם מתברר כי חל עיכוב בגלל איחור מצד רשם המקרקעין, לקבוע סופית את השווי ואגרת ההעברה, או עקב השגה, האם זה הופך את התנאי כלא מקוים. בעניין זה, הובאו ראיות, כי ההצהרה נעשתה במועד שנקבע בחוק ואגרת ההעברה שולמה במועדה לפי החוק שחל על האגרה ואפילו חל עיכוב בתשלומה עקב השגה אין לראות בזה משום איחור עליו סב הדיון כאן, דהיינו, אחרי פטירת נותן המתנה.

◆ ביהמ"ש קבע, כי יש לראות בתאריך הרכישה של נותן המתנה, המנוח משה שטילמן, כתאריך הרכישה, לצורך קביעת שיעור מס השבח שחל על עסקת המכר בה עסקין.

התוצאה:

◆ הערר התקבל.

ניתן ביום 2.6.11
ב"כ הצדדים: לא צוין

◆ נושא הסכסוך בערר זה הינו - מקבל המתנה מכר את המקרקעין שקיבל במתנה והמשיב לא הסכים לראות את יום הרכישה של המוכר כיום הרכישה של נותן המתנה המנוח משה שטילמן לבנו המנוח ישראל שטילמן. המשיב נימק את החלטתו בכך, שהמנוח ישראל שטילמן מקבל המתנה לא שילם את מס הרכישה לפני פטירתו ולכן לא חל סעיף 29 או סעיף 37 לחוק, והשית על המוכרים יורשי המנוח ישראל שטילמן מס שבח בשיעור מרבי של 50 אחוז.

◆ **טענת העורר**, כי נתקיימו שני התנאים שנקבעו ברישא של סעיף 27 לחוק מס שבח מקרקעין, דהיינו, הוצאה על המתנה או למכר ללא תמורה במועד, ושולם מס הרכישה שחל במקרה זה, בעודו בחיים וזה מחייב את המשיב לקבוע את יום הרכישה, לפי יום הרכישה של נותן המתנה משה שטילמן עוד בשנת 1947 ולכן חל כאן מס בשיעור של 12%. **טענת העורר**, כי גם אם יחול סעיף 3(א)3(3) לחוק מס עיזבון, עדיין יחול סעיף 29 סיפא וכמובן גם סעיף 37 לחוק המחייב את המשיב לראות את תאריך הרכישה, של נותן המתנה משה שטילמן, דהיינו בשנת 1947 ולכן מס השבח שיחול הוא בשיעור 12%.

◆ **המשיב טוען**, כי מועד הרכישה הרלבנטי הינו מועד פטירתו של המוריש משה שטילמן נותן המתנה שנפטר בתאריך 01/03/1965, והוא בוחן האם העסקה דווחה במועד, והוא גם קובע, כי תנאי זה נתקיים, והאם **שולם מס הרכישה** שחל על ההעברה ללא תמורה לבנו לפני שנותן המתנה נפטר. לדבריו, תנאי זה לא נתקיים. לכן, על פי פסיקת ביהמ"ש העליון, לא ניתן ליהנות מסעיף 29 לחוק.

המשיב מסכים עם העורר, כי תכלית סעיף 27 לחוק היא למנוע העברות פיקטיביות כדי להבריח, כלשונו, הנכסים מתשלום מס עיזבון.

המשיב קובע, כי העורר לא הרים את נטל ההוכחה ולא הוכיח, כי אגרת ההעברה שחלה אז, שולמה לפני פטירת נותן המתנה, אלא שיש עדות פוזיטיבית, שאגרת ההעברה שהוחלפה מאוחר יותר במס רכישה, שולמה לאחר פטירת נותן המתנה, דהיינו, ביום 23/12/1965, בעוד נותן המתנה נפטר, בתאריך 01/03/65.

ביהמ"ש המחוזי בנצרת – כב' הש' ע. זועבי, עו"ד
א. הללי, עו"ד מ. מערור, רו"ח:

◆ בהבאת הראיות על ידי הצדדים הוכח, כי נותן המתנה ומקבל המתנה הצהירו על העסקה במועד ואין חולק על עובדה זו. ברם, על תשלום אגרת ההעברה או מס הרכישה, נשאר הדבר בערפל, לא מוכח בצורה משכנעת, כי אכן הוא שולם לפני

נטל השכנוע בעת מחלוקת על שווי המקרקעין
ו"ע 32-08 רונידן חברה לבנין בע"מ ואח' נ' מ. מס שבח מקרקעין נצרת
אפרת מויאל קיטייניק, עו"ד

שוכנע בכך שהמחיר נקבע בתום לב ובלי שהושפע מקיום יחסים מיוחדים."

◆ דהיינו, הפער הגדול בין מחיר הרכישה למחיר של עסקות בקרקע דומה בעסקות דומות, מהווה ראיה להעדר תום לב בהצהרה על העסקה, כשהעדר תום לב קיים אין צורך להוכיח יחסים מיוחדים, שכן הדבר מלמד על קיום יחסים מיוחדים שאפשרו להצהיר כפי שהוצהר. כדי לבטל את הגזרה הזאת, על המוכרת והקונה, להביא מומחה מטעמם שיציג עסקות שהשווי בהם יהיה קרוב לשווי העסקה שלהם ובכך ינסו למוטט את התיאוריה או הקביעה של המשיב.

◆ גם אם על פניו, נראה כי קביעת השווי על ידי המשיב עולה, כעבור שנה, לכדי 350% על מחיר הרכישה, ולא העמידו העוררים נתונים איתנים או שומות אחרות שיאפשרו לבחון אם צד המשיב בהחלטתו או טעה, בהמ"ש איננו יכול לבוא במקומם של שמאי מקרקעין ולקבוע שווי שונה מזה שנקבע על ידי המשיב, מצד אחד, ולא יוכל לקבל את המחיר שנקבע על ידי המתקשרים, מצד שני, כאשר יש בפניו נתונים סותרים אחרים, שאינם מתומכים בגרסת העוררים.

◆ יש להבדיל בין שיקולי המדינה לקדם עסקאות מהסוג הנדון לבין שיקולים עסקיים של חברה עסקית שמקדמת עסקיה לצורך מקסום רווחים. למדינה שיקולים רבים עת היא מקדמת מכירת מקרקעין באזורים מסוימים, והמדינה יכולה לשווק את המקרקעין במחירים נמוכים בהרבה ממחירי השוק. המדינה מקדמת עסקאות במקרקעין כדי לתת מענים לצרכים וביקוש של זוגות צעירים באזור מסוים או כדי לקדם פיתוח של אזורי תעשייה ותעסוקה שהן בבחינת רווחה לתושבים ולרשויות. במקרה דנן, שיקוליה העסקיים של העוררים שונים בתכלית השונה משיקולי המדינה עת מחליטים לקדם עסקת מקרקעין.

◆ נטל השכנוע ונטל הראייה חל על העוררים, העוררים לא עמדו בנטל הזה. העוררים לא הצליחו לשכנע ולהביא ראיות חותכות לעניין התמורה ששולמה על העסקה, ואילו המשיב הציג עסקאות לשוואה בבעלות פרטית. המשיב קבע את שווי העסקה לסך של 1,400,000 ₪. המחיר משקף את המחיר של השוק בהתבסס על עסקאות השוואה בבעלות פרטית.

התוצאה:

◆ הערר נדחה.

ניתן ביום 2.06.11

ב"כ הצדדים: לא צוין

◆ הסוגיה העקרית העומדת בבסיס פסק הדין, היא מחלוקת על שווי המקרקעין אותם מכרה חברת רונידן, (להלן: "רונידן"), לקונים (להלן: "חרב"). המקרקעין שבמחלוקת נמכרו כשנה (לאחר שנקנו על ידי רונידן בעקבות מכרו את הזכות במקרקעין אלה, מאת מינהל מקרקעי ישראל במחיר של 401,556 ₪), לחרב במחיר של 481,920 ₪.

◆ **לטענת העוררים**, העסקה שנעשתה עונה על התנאים בסעיף 1 לחוק מיסוי מקרקעין, סעיף הגדרות המכירה נעשתה מרצון חופשי, ולא הושפעה מכל דבר חיצוני או צדדי בעת קביעת שווי המכירה וכי המחיר ששולם על ידי הקונים הוא השווי שהיה אפשר לצפות לקבלו בעבור הקרקע הנמכרת באזור זה. אין כל סיבה שלא לקבל את המחיר שהוסכם עליו שעלה מאז הרכישה עד למכירה.

◆ **לטענת המשיב**, ההצהרה כי התמורה בהסכם בכתב היא התמורה הנכונה, לא נעשתה בתום לב, וכן ניתן גם לומר כי קיימים יחסים מיוחדים בין המוכרת לבין הקונים. יכולים להיות אלה יחסים ישירים או יחסים עקיפין שהשפיעו על התמורה.

ביהמ"ש המחוזי בנצרת - כב' הש' ע. זועבי, עו"ד
א. הללי, עו"ד מ. עמרור, רו"ח

◆ המשיב, הציג נתונים התומכים בשווי אותו קבע, לפי מיטב השפיטה, הגבוה כשלוש מאות אחוזים מהשווי המוצהר או כשלוש מאות וחמישים אחוזים משווי הקניה. וכן הציג עסקות דומות במקרקעין במחיר הקרוב לשווי שנקבע על ידו ורחוק ממחיר ההסכם. יש להניח כי העסקות שמשמשות דוגמא להשוואה הן באותה סביבה ובאותם נתונים ששולם כ- 480 ₪ בעבור כל מ"ר מהקרקע שנמכרה בעסקות אלה.

◆ הדיון בקשר להגדרה שווי מקרקעין בחוק, מתעוררת השאלה בכל פעם: האם נתקיימו התנאים לשים את המוכרת והקונים כפועלים שלא בתום לב רק מפני שבסביבה היו אחרים ששלמו יותר בעד קרקע דומה. האם עצם העובדה שיש מי ששילם יותר בעד קרקע דומה כדי לקבוע מדד לכל עסקה אחרת, או שבאמת צריכים להתקיים התנאים שבחוק: חוסר תום לב מוכח ויחסים מיוחדים בין המתקשרים, די בכך או שצריך להוכיח קיומם של שני הדברים חוסר תום לב ויחסים מיוחדים כדי שלא לקבל את המחיר המוסכם בין הצדדים.

◆ כאן מתעוררת שאלת נטל ההוכחה, מי צריך להוכיח שלא היה תום לב בביצוע העסקה או שהיו יחסים מיוחדים שהשפיעו על קביעת המחיר? ההלכה שנתגבשה במרוצת השנים וקבלה תוקף על ידי בית המשפט העליון, בע"א 218/76 לינברג נ' מנהל מס שבח: "העובדה שהמנהל לא קיבל את מחיר ההסכם כבסיס לשומתו אלא העריך את שווי הסכום שהעולה עליו באופן ניכר, היא הנותנת שלא

בית המשפט המחוזי בחיפה - כב' השופט רון סוקול:

◆ ביהמ"ש הגיע למסקנה, כי יש ליתן אמון מלא בעדותה של המבקרת, ועל כן לסוגית נטלי ההוכחה אין כל השפעה על ההכרעה. מכל מקום הזכיר ביהמ"ש את ההלכה, לפיה על פקיד השומה לשכנע בקיומו של תקבול, ומשעמד בנטל זה, עובר הנטל לנישום ליתן הסבר לאי רישומו (ע"א 520/83 דון נ' פקיד שומה גוש דן, פ"ד מ(4) 332 (1986), עמ"ה (חי) 985/07 ניזאר נ' פקיד שומה חיפה).

◆ ביהמ"ש מצא, כי עדותה של המבקרת הינה ברורה ועקבית ותאמה את שרשמה בזמן אמת בסיום הביקור במספרה. לדעת ביהמ"ש יש לזכור כי הדברים נרשמו עוד בטרם נערכה הביקורת ובטרם ידעה המבקרת האם המערער רשם את התקבול שקיבל מהילד וממנה בספרים. הואיל והמבקרת לא יכלה לדעת אם התקבולים נרשמו, הרי שאין כל הגיון לייחס לה כוונה לפגוע ולהעליל על המערער עלילת שווא. זאת ועוד, המבקרת פירטה בעדותה ובתצהירה עובדות המחזקות את מהימנותה. כמו כן, לא הובאה כל ראיה או נימוק כלשהו שיסביר מדוע המבקרת תמסור גרסה שקרית על ביצוע עסקה שראתה. אין טענה לקשר כלשהו בין המבקרת למערער. אין גם ראיה על עסקים דומים שבהם בקרה באותו יום ואשר יתכן שבלבלה ביניהם.

◆ לעומת זאת ביהמ"ש מתקשה לתת אמון בגרסתו של המערער. המערער רשם בספריו באותו יום רק תקבול אחד של 50 ש"ח. בספריו נרשמו תקבולים ספורים והסתבר כי מיום 8.9.09 ועד למועד הביקורת ביום 10.9.09 לא נרשם כל תקבול. והזכיר ביהמ"ש כי מדובר בימים ד' ו-ה' בשבוע, שצפויים להיות ימי עבודה עמוסים. העדר כל רישום על תקבול מעלה תמיהה לגבי אמינות הרישום, שהרי לא סביר, בהעדר הסבר אחר, כי המערער מחזיק את עסקו פתוח במשך ימים כה רבים מבלי שביצע כל עסקה או קיבל כל תקבול.

◆ לאור האמור קבע ביהמ"ש כי הוכח שהמערער קיבל תקבול בסך של 35 ש"ח עבור תספורת לילד, אולם לא רשם את התקבול. לגבי הטענות ביחס לספר הזמנות אין צורך להכריע, שהרי העדרו של ספר הזמנות לא שימש עילה לפסילת הספרים.

התוצאה:

◆ הערעור נדחה.

ב"כ המערער: עו"ד אייל ליפשיץ

ב"כ המשיב: עו"ד דנה גורדון

ניתן ביום: 6.6.2011

פסילת ספרים - דין פרוטה כדין מאה

ע"מ 10-03-22161 זריהן נ' פקיד שומה חדרה
ירון הרוש, עו"ד

◆ ערעור על החלטת פקיד שומה - חדרה, שעשה שימוש בסמכותו לפי סעיף 145ב(א)(1) לפקודת מס הכנסה, ופסל את ספרי המערער לשנת המס 2009. החלטה זו של המשיב ניתנה בעקבות ביקורת שנערכה בעסקו של המערער, בה נמצא, על פי הנתען, כי המערער לא רשם תקבול שקיבל ונמצאו ליקויים בנייהול ספריו. המחלוקת בין הצדדים הינה בעיקר עובדתית. המשיב מבסס החלטתו על עדותה של מבקרת שביקרה בעסק - המספרה של המערער והעידה, כי ראתה את המערער מקבל תקבול על סך 35 ש"ח מילד כבן 10 עבור תספורת בלא שנרשם וכך עשה גם לגבי תקבול על סך 50 ש"ח אשר קיבל מידיה עבור פן.

◆ מספר ימים לאחר מכן נערכה ביקורת ספרים בעסקו של המערער. בביקורת התברר, כי בעסק לא קיימת קופה רושמת. המערער הבהיר, כי הוא רושם את התקבולים בפנקס חשבונית מס/קבלה והציג את הפנקס. המבקרים בחנו את הרישומים בפנקס. התברר כי ביום ביצוע קניית הביקורת נרשם תקבול אחד בלבד של 50 ש"ח. יצוין, כי נרשם שהתקבול הינו עבור פן. תקבול בסך 35 ש"ח, שהתקבל על פי הנתען עבור התספורת לילד, לא נרשם.

◆ המערער מצידו כופר בקיומה של העסקה ובקבלת תקבול כלשהו. עם זאת, אין מחלוקת, כי המערער חייב בנייהול ספרים, ואין מחלוקת, כי בספריו לא נרשם כל תקבול בגין העסקה הנתענת. לפיכך אין לביהמ"ש אלא להכריע בשאלה האם אכן בוצעה העסקה נשוא הביקורת.

◆ המערער עומת עם הטענה, כי לא רשם תקבול וטען כי לא סיפר כל ילד באותו היום. עוד יצוין כי המערער התבקש להציג ספר הזמנות, אולם התברר כי אינו מנהל ספר שכזה. בעקבות ממצאי הביקורת ואי רישום התקבול עבור התספורת לילד, החליט המשיב לפסול את ספריו של המערער. המשיב הזהיר את המערער לתקן את הליקוי הנוסף שנמצא, דהיינו העדרו של ספר הזמנות.

◆ המערער אישר בתצהיר ובעדותו את ביצוע ההחלטה (פן) בשערה של המבקרת. כן אישר, כי בכל זמן שהותה של המבקרת במספרה נכחו בה גב' סימה וגב' נוספת בשם אורה אדלר. המערער הדגיש, כי באותו יום לא היו לו לקוחות נוספים פרט למבקרת. כאמור המחלוקת מתמקדת בשאלה האם סיפר המערער ילד וקיבל ממנו תקבול שלא נרשם, אם לאו.

3 שנות מאסר למזייף תארים אקדמיים

בית משפט השלום בירושלים, כב' השופטת הגית מאק-קלמנוביץ, גזר ביום 1.6.11 על יהונתן רבינוביץ, מאזור ירושלים, 3 שנות מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס כספי בסך 200,000 ₪. ועל כל אחת מהחברות שבבעלותו - שטרודל נקודה קום בע"מ ו"אי סרווט בע"מ" - הוטל קנס בסך של 50,000 ₪. הנאשם, באמצעות החברות שבבעלותו, ניהל עסק של זיוף ומכירת מסמכים הנחזים כדיפלומות ותארים אקדמיים של אוניברסיטאות שונות ברחבי העולם, כאשר התעודות נמכרו תמורת כסף בלי שהיה ביניהם לימוד או תוכן כלשהו. הנאשם העלים מרשות המסים את העסק בכללו, בנוסף גם לא ניהל פנקסי חשבונות, לא הנפיק תלושי שכר לעובדיו ולא ניכה מס במקור משכרם, בכך גרע מהם את זכויותיהם הסוציאליות. כתב האישים מייחס לנאשם הכנסות של כ- 8 מיליון דולר בשנים 2003 - 2006. בנוסף הורשע הנאשם בעבירות איומים והפרת הוראה חוקית בכך שאיים על עובדיו ושוחח איתם בניגוד לתנאי שחרורו ממעצר. החקירה התנהלה על ידי משרד חקירות מס הכנסה ירושלים, ויאח"ה, משטרת ישראל. את המדינה ייצג עו"ד אלעד פרסקי. (ת"פ 06-4733 מדנית ישראל נ' רבינוביץ ואח')

פנצ'ר בספרים

ב"מבצע גלגל" שערך בשבוע שעבר משרד מע"מ רמלה, נמצאו ליקויים אצל 4 עוסקים מתחום הפנצ'ריות מתוך 16 עוסקים באזור שנבדקו. בהמשך היום נערכו ביקורי עסק בלמעלה ממאה עסקים ללא ממצאים מיוחדים וספירות קופה ב- 18 עסקים, שבאחד מהם נמצא הפרש קופה. תחום הפנצ'ריות, שנבדק במבצע זה, מתבסס בעיקר על לקוחות פרטיים ומזדמנים. אחוז הרווח המקובל בענף הינו 20% - 30% לכלי רכב פרטיים ו- 10% - 15% למשאיות וטרקטורים. המבצע, שנערך ברמלה, לוד, אור יהודה, יהוד, באר יעקב, נתב"ג, בית שמש ואזור התעשייה שילת, נועד לבדוק את נאותות הדיווח מול הצלבת מידע שנאסף מתצפיות לגבי העוסקים בתחום, לבדוק את ניהול הספרים, לחשוף העלמות מס כתוצאה מאי רישום ולהעמיק את הגבייה.

חשד להברחת יהלומים ב- \$470,000

ביום 13.6.11 שחרר בית משפט השלום ברמלה, תחת מגבלות, את מאיר צבי הרשור, בן 51 מירושלים, חבר בורסת היהלומים ברמת גן ובעל חברה בשם "סורום יהלומים בע"מ", בשל חשד לניסיון הברחת יהלומים בשווי של כ- \$470,000. עפ"י הבקשה שהוגשה לבימ"ש, החשוד שב ביום 7.6.11 מארה"ב ועבר במסלול הירוק כשהתבקש על ידי בודק המכס לשים את מזוודתו במכשיר השיקוף. לאחר מכן נלקח לבדיקה שבמהלכה נמצאו במזוודתו אבנים הנחזות ליהלומים, אשר הובאו על ידו. לאחר מציאת האבנים הובא החשוד לחקירה במשרדי יחידת סמים מכס נתב"ג. בחקירתו ציין החשוד, כנכתב בבקשה, כי נכנס למסלול הירוק להצהיר, מכיוון שלטענתו ראה מרחוק כי המסלול האדום סגור עם "סרטים אדומים", כמו כן ציין כי ידועה לו היטב המשמעות של מסלול אדום ומסלול ירוק, אך הוא לא ייחס לכך חשיבות היות וחשב לפנות למוכס כדי להצהיר, ולידו לא משנה באיזה מסלול הוא מצהיר. אולם, בבקשה צויין, כי קיימת ראייה על כך שהחשוד נכנס למסלול הירוק והיה בדרכו ליציאה דרך מסלול המכס הירוק אל מחוץ לאולם הנכנסים. רק לאחר שנקרא ע"י בודק מכס לעצור, עשה זאת. ואז נערכה בדיקה לכבודתו ונתפסו הטובין כאמור. החשוד מסר בחקירתו, כי ערכן של האבנים שנתפסו ברשותו מוערך ב \$150,000 - \$200,000. בהערכה שנעשתה בבורסת היהלומים ע"י המפקח על היהלומים, עולה כי ערך היהלומים המלוטשים שנתפסו אצל החשוד עומד על \$470,560, שהם כ- 1,650,000 ₪. עפ"י הודעת הרשות, הברחת יהלומים בדרך זו ללא תיעוד וללא העברתם למשרדי המפקח על היהלומים בבורסה ליהלומים, מעלה חשד לסחר ב"שוק השחור" של היהלומים וחשד לעבירות הלבנת הון.

עוד 1,714 עו"ד

ביום 15.6.11 נערך במרכז הקונגרסים הבינלאומי, בנייני האומה בירושלים טקס ההסמכה של 1,714 עורכי/ות הדין החדשים/ות, שיצטרפו לשכת עורכי הדין. במהלך טקס ההסמכה וההשבעה נשאו דברים ראש לשכת עורכי הדין, עו"ד יורי גיא-רון, היועץ המשפטי לממשלה, עו"ד יהודה וינשטיין, ויו"ר ועדת ההתמחות של הלשכה, עו"ד אורן פרסקי. 1094 מבין עוה"ד החדשים שייכים למחוץ ת"א.

מס פקס מערכת ושיווק: דרך מנחם בגין 132, מגדל עזריאלי 1
 תל אביב 67021; טל. 03-6966416; פקס. 03-6953991
masfax@bezeqint.net

מערכת העיתון תשמח לקבל פניות, הערות והארות, לגבי סוגיות ושאלות שמתעוררות בתחום המס במישור הפלילי, האזרחי, איסור הלבנת הון ונושאים אשר ברצונכם שיקבלו התייחסות / כיסוי. האמור בעיתון זה אינו מהווה יעוץ מקצועי, חוות דעת, סקירת המצב המשפטי ו/או הדין הרלבנטי
 טל. 03-6966733, פקס. 03-6966744

אין לצלם, להעתיק או להפיץ בדרך אחרת גיליון זה, או חלקים ממנו, ללא היתר בכתב ומראש מהעורכים.